

Tilsynsrapport
Ordinært tilsyn 2024-2026
Grønningen

Tilsynsrapporten er tilsynets vurdering af den pædagogiske kvalitet i dagtilbuddet.

Dagtilbudslovens §5 beskriver, at der skal føres tilsyn med indholdet i dagtilbuddet og den måde, hvorpå opgaverne udføres.

Dagtilbudslovens § 5a beskriver, at tilsynet skal føres med udgangspunkt i det pædagogiske grundlag i den styrkede pædagogiske læreplan.

Tilsynet har både et kontrol- og et udviklingsperspektiv og indgår som et led i at understøtte kvalitetsudviklingen i dagtilbud.

Diverse oplysninger	
Navn på dagtilbud	Grønningen
Dato uanmeldt tilsynsbesøg - observation	8. april og 14. april 2026
Dato anmeldt tilsynsbesøg	17. april 2026
Pædagogisk leder/leder	Anne Meldgaard Lu
Områdeleder/dagtilbudsleder	Anette Kortegaard
Tilsynskonsulent	Maria Færch Sørensen

Antal indmeldte børn i børnehave	74
Antal børnehavegrupper og gruppenavne	5 grupper Mariehønsene Frøerne Muldvarpene Pindsvinene Egernene
Er grupperne aldersintegrerede og/eller aldersopdelte?	Aldersintegrerede
Antal indmeldte børn i vuggestue	16
Antal vuggestuegrupper og gruppenavne	1 Brumbasserne

Er grupperne aldersintegrerede
og/eller aldersopdelte?

Aldersintegreret

Vurdering af kvalitet i dagtilbuddet

Vurdering af kvaliteten i dagtilbuddet finder sted på baggrund af observationer i dagtilbuddet, leders besvarelser i spørgerammen, samt på baggrund af dialoger mellem tilsynskonsulent, medarbejdere og leder, jf. § 5a stk. 5 og stk. 6 i Dagtilbudsloven.

Vurdering af den pædagogiske kvalitet tager udgangspunkt i fem parametre:

- Fremragende (behov for vedligeholdelse af kvaliteten)
- God (behov for vedligeholdelse af kvaliteten)
- Tilstrækkelig (behov for justering af kvaliteten)
- Minimal (behov for udvikling af kvaliteten)
- Utilstrækkelig (behov for væsentlig udvikling af kvaliteten)

Det pædagogiske grundlag

Leg

Tilsynets bemærkninger

Legemiljøet rummer mange eksempler på, at børn både inviteres ind i fællesskaber og får mulighed for selv at sætte retning. I Frørerne ses en fin balance mellem børneinitieret leg og sensitiv voksenstøtte, når en voksen åbner for deltagelse ved at tilbyde et barn på kanten af legen, at dets dinosaur kan få "en grillet ged". I vuggestuen viser samme tilgang sig, når en voksen anerkender et barns initiativ og samtidig guider det videre: "Jeg kan godt se, du synes det er sjovt, men det er også lidt farligt" – da han vil kravle op af et spejl.

Opdelingen i mindre grupper har tydelig betydning for legens kvalitet. I Skovkrattet skaber små, overskuelige grupper ro, længere dialoger og dybere fordybelse. Det samme ses i bamsehospital-legen på Muldvarpene, hvor rekvisitter, billeder og en nærværende voksen giver børnene mulighed for at udvikle et fælles univers med fagsprog, turtagning og perspektivskifte. I vuggestuen ses det modsatte: Når to voksne sidder tæt, samler mange børn sig omkring dem, og rummet præges hurtigt af trængsel og høj arousal, selvom pladsen kunne udnyttes mere fleksibelt. Det giver korte, afbrudte lege og børn, der "zapper" mellem aktiviteter. Her er der behov for tydeligere voksenpositionering og en mere bevidst opdeling af børnene.

	Variation i legetyper rummer et stort potentiale. Observationerne viser både rolige lege – som dukkekrog og konstruktion hos Frøerne, hvor inspirationsbilleder og materialer understøtter fordybelse – og mere vilde lege på Pindsvinestuen, hvor børnene har brug for voksne, der hjælper dem med at regulere tempo og retning. I vuggestuen bliver det tydeligt, at børn hurtigt kommer i høj arousal, når voksne primært reagerer bagudrettet frem for at være foran i legen. Når voksne aktivt beskytter fordybelsen – fx i maleaktiviteten med klassisk musik – eller guider børn væk fra aktiviteter, der overstiger deres reguleringskapacitet, skabes bedre deltagelsesmuligheder. Materialernes tilgængelighed påvirker også legens flow. Da fire børn får et hammerbræt med kun to hamre og ingen voksen tæt på, opstår frustrationer, og legen mister retning. Her er der behov for at matche materialer, gruppestørrelse og voksenstøtte med børnenes behov, så både vilde og rolige lege får optimale betingelser. Samlet peger observationerne på et læringsmiljø med stærke relationelle kvaliteter og mange gode greb om legens betydning. Der er samtidig behov for en mere systematisk brug af opdeling, tydelig voksenpositionering og bevidst variation i legetyper – både i børnehave og vuggestue – så alle børn får mulighed for at indgå i meningsfulde legefællesskaber. Samlet set vurderes den pædagogiske kvalitet indenfor temaet <i>leg at være af tilstrækkelig til god kvalitet</i>.

Læring	
<i>Tilsynets bemærkninger</i>	Læring opstår tydeligt dér, hvor de voksne følger børnenes spor og bruger deres nysgerrighed som drivkraft. Når et barn bliver optaget af ordet "ejer", og den voksne udfolder betydningen, eller når der stoppes op ved ord som "rov" i en oplæsning, får børnene mulighed for at tilegne sig nye begreber på en meningsfuld måde. Det samme ses i rollelegen, hvor ord som "recept" og "penicillin" indgår naturligt, fordi den voksne lader barnets initiativer styre retningen. I vuggestuen viser læringen sig, når en voksen anerkender et barns lyst til at kravle op ad spejlet, men samtidig guider det videre med en rolig forklaring. Her bliver læringen forankret i barnets egen motivation og i en tydelig relationel støtte. Det brede læringsbegreb ses også i hverdagens rutiner. Når børn selv henter drikkedunk og madpakke, hjælper med at dele ud eller kravler op i deres stole, øver de både selvstændighed, motorik og ansvar. I vuggestuen støttes børnene i at vaske hænder, finde deres plads og deltage i små sanglege, der skaber ro og fælles opmærksomhed.

	I de mere strukturerede aktiviteter – som maleaktiviteterne og lægehospital-legen – får børnene mulighed for fordybelse og sproglig udvikling. Et stærkt eksempel er situationen, hvor et barn ikke tør spørge de andre børn, om de er færdige med at spise. Den voksne går med, åbner døren sammen med barnet og hjælper med at formulere spørgsmålet. Barnet gennemfører opgaven, fordi støtten rammer præcis det næste skridt. Den samme tilgang ses i rollelegen, hvor den voksne inviterer barnet til at tænke med: "Hvad siger du – skal den sidde her?" I vuggestuen ses den relationelle støtte, når en voksen spejler et ked af det barn og hjælper det tilbage i deltagelse gennem rolig kontakt. Barnet får ikke løsningen serveret, men guides nænsomt videre. Der er også situationer, hvor støtten ikke rammer barnets behov. Når et barn guides ved håndleddet i stedet for i hånden, bliver hjælpen mere styrende end nødvendig. Og når voksne primært reagerer bagudrettet på uro, mister nogle børn muligheden for at komme ind i en meningsfuld aktivitet. Her ligger et tydeligt udviklingspotentiale: at justere støtten, så den hverken bliver for meget eller for lidt, men hjælper barnet videre i dets udvikling. Samlet set vurderes den pædagogiske kvalitet indenfor temaet <i>læring</i> at være af <i>god</i> kvalitet.

Børnefællesskaber	
<i>Tilsynets bemærkninger</i>	Børnefællesskaberne fungerer stærkest dér, hvor gruppestørrelserne er afstemt efter børnenes alder og behov. I Skovkrattet, hvor de kommende førskolebørn er samlet for sig, og de 3-4-årige er fordelt i to mindre grupper, skabes der rammer for fordybelse, længere dialoger og mere nærværende voksenstøtte. Her får børnene mulighed for at deltage på måder, der matcher deres udviklingsniveau, og deres initiativer bliver set og grebet. I kontrast hertil ses situationer – særligt i vuggestuen – hvor store grupper skaber høj arousal, utydelighed og mange afbrydelser. Når 14-16 børn samles i én aktivitet, bliver det svært for flere børn at holde fokus, og de voksne må bruge energi på regulering frem for at understøtte relationer. Det gør fællesskabet skrøbeligt og mindre tilgængeligt for de børn, der har brug for tydelig retning. Relationerne mellem børnene understøttes særligt godt, når de voksne aktivt forbinder børnene med hinanden. Det ses, når en voksen spejler en lille piges utryghed og

	samtidig inviterer det barn, hun legede med, med tilbage på stuen – en lille handling, der værner om et spirende fællesskab. I rollelegen på Muldvarpene styrkes relationerne, når den voksne skaber fælles opmærksomhed: "Måske din medicin kan hjælpe hende – hvad tænker du?" Det giver børnene indblik i hinandens perspektiver og styrker deres sociale forståelse. I andre situationer bliver relationerne mere tilfældige, fordi rummet eller organiseringen ikke guider børnene ind i fælles aktiviteter. Da fire drenge får et hammerbræt med kun to hamre og ingen voksen tæt på, opstår frustration frem for samarbejde. Her kunne en mere aktiv voksenstøtte have omsat konflikten til turtagning og fælles leg. Samlet viser observationerne, at børnefællesskaberne fungerer bedst, når grupperne er små, når børn kan deltage på forskellige måder, og når de voksne hjælper børnene med at få kontakt til hinanden. Der, hvor dette ikke er tilfældet – især i store grupper og i overgangssituationer – mister flere børn retning og har svært ved at være en del af et meningsfuldt fællesskab. Samlet set vurderes den pædagogiske kvalitet indenfor temaet <i>børnefællesskaber</i> at være af <i>tilstrækkelig til god</i> kvalitet afhængig af organisering og gruppestørrelse.

Forældresamarbejde	
<i>Tilsynets bemærkninger</i>	Forældresamarbejdet i Børnehuset Grønningen fremstår med tydelige styrker i den daglige kontakt. Observationerne viser, at personalet generelt møder børn og forældre med nærvær, øjenkontakt og en rolig, imødekommende tone, som skaber en tryk og genkendelig start og afslutning på dagen. Personalet formår ofte at balancere mellem at være i leg og samtidig tage imod børn og forældre på en måde, der signalerer overskud. Der gives også små, positive tilbagemeldinger ved afhentning, hvilket styrker forældrenes oplevelse af indsigt i barnets dag. Lederens besvarelser i spørgerammen understøtter dette billede. Hun beskriver en sammensat forældregruppe, hvor kommunikationen tilpasses forskellige behov – både hos familier med ekstra støttebehov og hos familier med høje forventninger. Der arbejdes med praksisnære dialoger om barnets trivsel, mod til at tage svære samtaler og en tydelig formidling af, at tryk og tillid er centrale elementer i samarbejdet. Lederen peger samtidig på enkelte sager, hvor forventningsafklaring og nuancerede drøftelser har krævet særlig opmærksomhed. Forældretilfredshedsundersøgelsen giver et mere nuanceret billede. Mange forældre udtrykker tilfredshed

	med den daglige mundtlige kontakt og stemningen ved aflevering og afhentning, hvilket stemmer overens med observationerne. Samtidig placerer en betydelig del af forældrene sig i midterkategoriene, og nogle vurderer samarbejdet lavt – særligt i forhold til kommunikationen via Aula, oplevelsen af støjniveau og den samlede tilfredshed med dagtilbuddet. Det peger på, at samarbejdet ikke opleves ensartet af alle forældre, og at den skriftlige kommunikation især kan være et udviklingsområde. Når en relativt stor gruppe forældre vurderer Aula-kommunikationen lavt, er det relevant at undersøge, hvilke erfaringer og behov der ligger bag. Variationerne i vurderingerne af den samlede tilfredshed kan også afspejle oplevelser i barnets hverdag, som påvirker forældrenes helhedsindtryk. Der er en forskel mellem lederens og forældrenes oplevelse af samarbejdet. Hvor lederen beskriver et tydeligt og fagligt velfungerende samarbejde, viser forældrenes tilbagemeldinger større variation. Det kalder på et refleksivt blik på praksis og en nysgerrighed på, hvad der ligger bag forældrenes vurderinger, så samarbejdet kan styrkes og gøres mere ensartet. Samlet set vurderes den pædagogiske kvalitet indenfor temaet <i>forældresamarbejde</i> at være af <i>tilstrækkelig</i> kvalitet.

Børn i udsatte positioner	
<i>Tilsynets bemærkninger</i>	Arbejdet med børn i udsatte positioner viser sig tydeligt i hverdagen, hvor flere børn har brug for ekstra støtte for at kunne deltage meningsfuldt i fællesskabet. Observationerne viser blandt andet en dreng, der ikke kan deltage i samlingen. Hans signaler respekteres, og han får mulighed for at lege i et andet rum sammen med en voksen, som hjælper ham med at finde ro og retning. En anden dreng sidder i rummet ved siden af samlingen og leger, mens han synger med på afstand. Det viser et barn, der gerne vil være en del af fællesskabet, men som har brug for en mere skånsom deltagelsesform og en voksen, der kan støtte det næste skridt ind i gruppen. I vuggestuen ses et barn, der har svært ved at blive afleveret. Barnet ligger på sofaen og er meget ked af det, mens den voksne sidder tæt og spejler barnets følelser, indtil det er reguleret nok til at deltage i dagens aktiviteter. Det viser en differentieret tilgang, hvor nærhed og ro bruges til at skabe trykthed i en sårbar overgang. Samtidig viser observationerne situationer, hvor børn, der tydeligt søger retning, ikke får den nødvendige støtte. Det gælder fx børn, der bevæger sig rastløst mellem

	aktiviteter, eller børn der forsøger at få kontakt gennem højlydt adfærd. Her bliver det tydeligt, at en mere aktiv og differentieret voksenpositionering er afgørende for, at disse børn kan finde ind i en meningsfuld aktivitet og opleve sig som en del af læringsmiljøet. Dokumentationen i Hjernen & Hjertet fremstår som et område med udviklingspotentiale. Flere fokuspunkter står med røde markeringer, og der er eksempler på beskrivelser, der ikke er opdaterede eller tilstrækkeligt udfoldede til at give et klart billede af barnets aktuelle behov. Når dokumentationen ikke vedligeholdes systematisk, bliver det vanskeligt at sikre fælles faglig retning og kontinuitet i indsatserne – både i personalegruppen og i samarbejdet med forældrene. En mere ensartet og løbende opdateret dokumentationspraksis vil styrke arbejdet med børn i udsatte positioner. Samarbejdet med ressourcepædagoger er en tydelig styrke. Lederen beskriver faste opstartsmøder, fælles forventningsafklaring og praksisnær sparring, og observationerne viser, at ressourcepædagogen formår at bygge bro mellem barnets egen leg og fællesskabets aktivitet. Lederen peger samtidig på, at institutionens andel af børn i udsatte positioner gør det relevant at overveje en mere fast ressourcefunktion for at sikre kontinuitet og støtte tæt på praksis. Samlet viser arbejdet med børn i udsatte positioner, at personalet ofte lykkes med at skabe deltagelsesmuligheder gennem nærvær og differentierede tilgange. Der er samtidig behov for større systematik i dokumentationen og en endnu mere bevidst voksenpositionering, så børn i udsatte positioner får den støtte, de har brug for – både i overgange, i leg og i fællesskaber. Samlet set vurderes den pædagogiske kvalitet indenfor temaet <i>børn i udsatte positioner</i> at være af <i>tilstrækkelig</i> kvalitet.

Sammenhænge/overgange	
<i>Tilsynets bemærkninger</i>	Arbejdet med sammenhænge viser både tydelige styrker og områder, hvor der er behov for mere struktur og forudsigelighed. I de interne overgange – særligt mellem vuggestue og børnehave – ses gode eksempler på gradvis og nærværende støtte. Et vuggestuebarn besøger fx børnehavegruppen sammen med en kendt voksen, som roligt bygger bro mellem barnets egen leg og fællesskabets aktivitet. Denne form for indkøring giver barnet mulighed for at nærme sig det nye miljø i eget tempo og afspejler lederens beskrivelser af trygge, praksisnære overgange mellem stuerne.

	I de eksterne overgange – især fra hjem til dagtilbud – arbejder personalet med greb, der hjælper børnene med at lande i dagens rytme. Børn mødes med navn, øjenkontakt og en rolig stemme, hvilket skaber genkendelighed og gør skiftet fra hjemmets rammer mere overskueligt. I vuggestuen ses det tydeligt, når et barn, der har svært ved at blive afleveret, får lov at være tæt på en voksen, som spejler barnets følelser og giver tid til regulering. Det understøtter en blid og tryk overgang ind i fællesskabet. I de små overgange – fx mellem samling, badeværelse og aktivitet – ses både stærke greb og udviklingspunkter. I vuggestuen går børnene i små hold ud på badeværelset, og sang bruges aktivt til at skabe ro og retning. Børnene trækker en sanggenstand op af posen, og sangene gør ventetiden meningsfuld, mens børnene vasker hænder og finder tilbage til stuen. Det er et godt eksempel på, hvordan små overgange kan gøres overskuelige gennem genkendelige ritualer og tydelig voksenledelse. I børnehaven ses en veltilrettelagt overgang, hvor samlingen bruges som afsæt for den efterfølgende aktivitet. Under samlingen forberedes børnene på, at de bagefter skal lave edderkopper, og de genopfrisker sammen, hvor mange ben og øjne en edderkop har. Da samlingen slutter, sendes børnene videre i små grupper, mens materialerne allerede er gjort klar. Det skaber en glidende overgang, hvor børnene ved, hvad der skal ske, og hvor den voksne er foran og giver retning. Samlet set vurderes den pædagogiske kvalitet indenfor temaet <i>sammenhænge/overgange</i> at være af god kvalitet.

Barnesyn	
<i>Tilsynets bemærkninger</i>	Det pædagogiske arbejde er præget af et børnesyn, hvor relationen mellem barn og voksen er det centrale udgangspunkt. Børn mødes med omsorg, nærvær og tydelig opmærksomhed, og de voksne arbejder bevidst med at skabe tryghed gennem øjenkontakt, roligt toneleje og en respektfuld tilgang. Dette ses både i modtagelsessituationer, hvor børn får tid til at lande, og i leg og aktiviteter, hvor de voksne positionerer sig tæt på børnene og følger deres initiativer. Der arbejdes samtidig med et tydeligt henimodsprog og en hjernesmart tilgang, hvor børn guides gennem positive og konkrete anvisninger frem for forbud. Det kommer til udtryk, når børnene får henvisninger til, hvad de kan gøre, eller når der skabes små, overskuelige skridt ind i en aktivitet, så barnet kan deltage på et niveau, der matcher dets aktuelle tilstand. Et særligt eksempel på dette børnesyn ses, da en dreng får det svært ude på gangen. Børnene på stuen bemærker

	hans reaktion, og den voksne hjælper dem med at forstå situationen ved at forklare, at han har brug for en pause, og at en voksen støtter ham. Det giver børnene indsigt i hinandens perspektiver og normaliserer svære følelser frem for at problematisere dem. Samtidig styrkes fællesskabet, fordi børnene lærer, at alle kan have brug for hjælp – og at voksne er der for at støtte. Samlet set vurderes den pædagogiske kvalitet indenfor temaet <i>barnesyn</i> at være af <i>god</i> kvalitet.

Dannelse og børneperspektiv	
<i>Tilsynets bemærkninger</i>	I Grønningen ses en tydelig forståelse af dannelse som noget, der udvikles i relationer, i deltagelse og i de små valg, børn får mulighed for at træffe. Børn mødes som kompetente aktører, hvis perspektiver tages alvorligt. Det ses, når børn vælger sang i samlingen, eller når de selv beslutter, om de vil deltage i en aktivitet eller fortsætte en leg. Disse valg giver børn konkrete erfaringer med medbestemmelse og indflydelse på fællesskabet. Børneperspektivet understøttes gennem tydelig sproglig guidning. I konfliktsituationer hjælper de voksne børnene med at sætte ord på egne intentioner og forstå hinandens handlinger. Det styrker deres evne til at aflæse sociale signaler, reparere relationer og forstå, hvordan handlinger påvirker andre. Når voksne guider på denne måde, udvikler børn både selvregulering og forståelse for fællesskabets spilleregler. I flere situationer får børns initiativer reel betydning for fællesskabets retning. Et eksempel er en samling, hvor et barn foreslår, at børnene synger en sang uden de voksne. Personalet griber idéen, og børnene gennemfører sangen selvstændigt. Den efterfølgende anerkendelse understøtter oplevelsen af, at børns initiativer har værdi og kan forme fællesskabet. Dannelse handler også om at støtte børn i at navigere i fællesskabets rammer. De voksne bruger guidende sprog og tydelige kropslige signaler, der hjælper børnene med at regulere sig uden at skabe modstand. Når et barn søger op i vindueskarmen, gives der fx en henimodanvisning frem for et forbud. Det giver barnet mulighed for at handle selvstændigt inden for trygge og forståelige strukturer. Selvhjulpemhed er en integreret del af praksis. Børn henter selv drikkedunke og madpakker, finder deres plads og rydder op efter sig. Rutinerne er så genkendelige, at børnene kan navigere i dem med stor sikkerhed, hvilket styrker deres ansvarsfølelse og tro på egne evner.

	I vuggestuen observeres et længere sammenhængende forløb fra oprydning til måltid, som samlet varer 40 minutter. Børnenes stigende uopmærksomhed i dette tidsrum er et tydeligt udtryk for deres perspektiv: Kravene overstiger deres kapacitet. De mange små skift kræver ventetid, regulering og vedvarende opmærksomhed, som 1-3-årige ikke kan opretholde. Når børn bliver urolige eller mister retning, er det et signal om, at organiseringen ikke matcher deres udviklingsniveau. Det kalder på kortere og mere strukturerede overgange, så børnene kan deltage på en måde, der er meningsfuld for dem. Samlet set vurderes den pædagogiske kvalitet indenfor temaet <i>dannelse og børneperspektiv</i> at være af <i>god</i> kvalitet.

Børnemiljø

Begrebet børnemiljø er et samlet begreb for det fysiske, psykiske og æstetiske børnemiljø i dagtilbuddet og skal fremme børns trivsel, læring, udvikling og dannelse jf. § 7 stk. 3.

I forbindelse med det uanmeldte tilsynsbesøg foretager tilsynskonsulent en rundring i dagtilbuddet med fokus på det fysiske og æstetiske børnemiljø. Det psykiske børnemiljø vurderes som led i observationen i den pædagogiske praksis.

Det fysiske og æstetiske børnemiljø

<i>Tilsynets bemærkninger</i>	Det fysiske læringsmiljø rummer flere steder gode intentioner, men observationerne viser et markant udviklingspotentiale – særligt i forhold til tydelige legezoner, æstetik og tilgængelighed. Der er enkelte steder arbejdet med at synliggøre materialer ved at markere, hvad der er i kasserne, men kasserne er sjældent tematiserede, og der er kun få egentlige <i>rum i rummet</i> eller inspirerende tematiserede legemiljøer, der inviterer børnene ind i en legende fortælling. Flere legezoner fremstår uinspirerende og sparsomt udstyret, og mange materialer står placeret højt og uden for børnenes rækkevidde. Dette gælder særligt i vuggestuen, hvor en betydelig del af legetøjet er utilgængeligt for børnene i hverdagen. Personalet forklarer, at nogle materialer ikke er egnede til fri leg, men observationerne peger på, at der flere steder kunne arbejdes med at få langt mere ned i børnehøjde, så børnene får bedre muligheder for selvstændigt at vælge, udforske og fordybe sig. Det samme gælder udsmykningen, som mange steder hænger så højt, at den primært henvender

	sig til voksne og ikke fungerer som en del af børnenes æstetiske og inspirerende miljø. Der er enkelte steder gjort forsøg på at skabe <i>rum i rummet</i> med skillevægge, men disse områder fremstår endnu ikke som tydeligt definerede legeuniverser. De mangler både materialemæssig fylde og en visuel eller tematisk ramme, der kan understøtte legens retning og give børnene en klar fornemmelse af, hvad rummet inviterer til. Støjniveauet er generelt fint, men i vuggestuen bliver lydniveauet højt i perioder, hvilket primært hænger sammen med organiseringen af overgangene snarere end med rummernes akustik. Det understreger, at det fysiske miljø og den pædagogiske organisering altid spiller tæt sammen. Udendørs rummer børnehavens legeplads alle de nødvendige muligheder for varieret leg. Der er god plads, og de forskellige legetyper er tydeligt repræsenteret. Vuggestuens legeplads er derimod markant mindre, og her kunne der med fordel arbejdes med at etablere flere små legezoner, så børnene får flere tydelige steder at gå hen og flere muligheder for at indgå i forskelligartede lege. Samlet set vurderes den pædagogiske kvalitet indenfor temaet <i>fysisk og æstetisk børnemiljø</i> at være af <i>minimal</i> kvalitet.

Anvisning

En anvisning er et udviklingstiltag, som dagtilbuddet skal arbejde med for at forbedre kvaliteten indenfor et område det pædagogiske læringsmiljø

En anvisning er et resultat af dialoger mellem tilsynskonsulent og leder, der fører til en prioritering og udvælgelse af en eller flere anvisninger.

Beskrivelse af anvisning

Anvisning 1 Organisering i vuggestuen

Baggrund

Tilsynsrapporten peger på, at organiseringen i vuggestuen flere steder ikke i tilstrækkelig grad understøtter børnenes trivsel, ro og deltagelsesmuligheder. Der ses en tendens til store grupper, lange og komplekse overgange samt situationer, hvor de voksne ikke er tydeligt foran i organiseringen. Dette skaber perioder med høj arousal, utydelighed og mange afbrydelser, hvilket gør det vanskeligt for de yngste børn at finde retning og fordybelse. Samlet set viser rapporten, at vuggestuen har behov for en mere struktureret og udviklingsvarende

organisering, hvor både gruppestørrelser, voksenpositionering og overgangsrytmer i højere grad matcher børnenes alder og reguleringskapacitet.

Hvad institutionen med fordel kan arbejde med

- Planlægge dagen, så børn oftere er i små, overskuelige grupper gennem hele dagen.
- Arbejde med tydelig voksenpositionering, hvor de voksne placerer sig strategisk og er foran i situationerne.
- Forkorte og strukturere overgange, så de bliver genkendelige og udviklingsvarende.
- Udnytte rummene fleksibelt, så børn ikke samles unødigt mange på ét sted.
- Skabe faste ritualer, der giver ro, retning og forudsigelighed i dagens skift.

Formål

- At skabe en mere rolig, forudsigelig og udviklingsstøttende hverdag for vuggestuebørnene.
- At sikre, at børnene kan deltage meningsfuldt i leg, rutiner og fællesskaber.
- At reducere høj arousal og styrke børnenes mulighed for selvregulering og trivsel.
- At give de voksne bedre mulighed for at arbejde proaktivt og differentieret i forhold til børnenes behov.

Anvisning 2

Det fysiske læringsmiljø

Baggrund

Tilsynsrapporten peger på, at det fysiske læringsmiljø samlet set ikke i tilstrækkelig grad understøtter børnenes selvstændighed, fordybelse og leg. Miljøerne fremstår flere steder utydelige og kun delvist indrettet med henblik på at guide børnene i deres valg og aktiviteter. Materialer og udsmykning er ofte placeret uden for børnenes rækkevidde eller blikfelt, og de eksisterende legezoner mangler tydelige temaer og en visuel ramme, der kan invitere børnene ind i legende universer. Overordnet viser rapporten, at børnene mangler klare, inspirerende og tilgængelige miljøer, der understøtter legens retning og giver dem mulighed for at handle mere selvstændigt i hverdagen.

Hvad institutionen med fordel kan arbejde med

- Udvikle tydelige, tematiserede legezoner med materialer, der understøtter bestemte legeformer.
- Gøre materialer tilgængelige i børnehøjde og arbejde med åbne hylder og tematiserede kasser.
- Skabe æstetiske miljøer, hvor udsmykning og visuelle elementer er placeret i børnehøjde.
- Arbejde med rum-i-rummet, så børnene intuitivt forstår, hvad de forskellige områder inviterer til.
- Sikre sammenhæng mellem indretning og pædagogisk organisering, så miljøet understøtter små grupper og fordybelse.

Formål

- At skabe et fysisk læringsmiljø, der inviterer til leg, fordybelse og selvstændige valg.
- At styrke børnenes deltagelsesmuligheder og oplevelse af at kunne handle selvstændigt.
- At sikre, at det fysiske miljø understøtter den pædagogiske retning og bidrager til ro, struktur og trivsel.

Frist for udarbejdelse af udviklingsplan/SMTTE: 29. maj 2026

Sikkerhed

På det uanmeldte tilsynsbesøg foretager tilsynskonsulent en rundring i dagtilbuddet, med fokus på sikkerhed. Eventuelle sikkerhedsmæssige forhold resulterer i en strakshenstilling.

Beskrivelse af strakshenstilling	Frist for udbedring

Øvrige tilsyn

Legepladsinspektion

Dato for seneste legepladsinspektion

Grønningen 3a – 19. november 2024
Grønningen 4 – 4. december 2024

Brandinspektion

Dato for seneste brandinspektion

19. november 2025

Hygiejnebesøg

Dato for seneste hygiejnebesøg

28. august 2025